

mi a předzvědění špatnými, které odhodili. Proto říká blažený Řehoř:

„Svatá církev je přirovnávána k sítí spuštěné do moře jak proto, že byla svěřena rybářům,“ – hle, první podobnost, – „tak proto, že skrze ni je každý vytahován z vln přítomného věku do věčného království“ , rozuměj povoláním, „aby neutronul v hlubinách věčné smrti.“ – Hle, druhá podobnost. – „Shromažduje pak ryby všechno druhu, protože volá k odpuštění hříchů moudré i pošetile, svobodné i otroky, chudé i bohaté, silné i slabé.“ – Hle, třetí podobnost. – Ať se tedy falešný písat střeží vyzvozat: Svatá církev shromažduje povoláváním lidí všechno druhu; tedy všechni povolaní k věře Kristově jsou údy svaté církve, nevěsty Kristovy. Proto v závěru ukazuje blažený Řehoř na vysolené a zavržené, když říká: „A při tom skončení“ světa, „dobre ryby jsou vybírány do nádob a špatně odhaZOvány, poněvadž každý vyvolený je přijmán do věčných stánků, a zavržení pozbyvá světla věčného království, jsou odvlékáni do temnoty zevnějších. Nyní totiž sít výry zahrnuje spolu dobré“, to jest vyvolené, „i zlé“, to jest předzvěděné, „jako pomíchané ryby.“ – Hle, čtvrtá podobnost. – „Avšak břeh svaté církve naznačuje, co zaráhla sít,“ rozměj povoláváním k věře, a blažený Řehoř dodává: „A ovšem“ mořské „ryby, které byly vyloveny, nemohou se proměnit. My však jsme jako zlí loveni, ale v dobroti jsme proměnováni.“ Tím přivsedil, že předurčení zlí jsou konečně proměnováni v dobré. Je tedy hlas blaženého Řehoře hlasem předurčených, které proniknuti zlobou jsou od svaté církve povoláni křtem nebo pokánim k dobroti.

A tím se ozývají i výklad druhého výroku o svatbě, k níž jsou shrmažďování ve věře dobří zlí, kteří jsou smíšeni ve svaté církvi. Avšak zlí nejsou pravými syny, jako nejsou ani pravými přátele, poněvadž nemají roucha svatebního, jímž je lásku předurčení. Proto jim řekne král svatby, jako řekl jednomu: „Příteli, jak jsi sem věsel, nemaje roucha svatebního?“ K tomu říká Řehoř: „Je to velice zvláštní, nejmílejší bratří, že ho nazývá přítel a zároveň ho odsuzuje, jako by mu rovnou říkal: Příteli a nikoli příteli, příteli ve věře a nikoli příteli ve skutcích.“ Tak Řehoř.

I výklad třetího výroku je zřejmý, protože „z království“ svaté církve „vyberou všechna pohoršení, i ty, kteří činí nepravost“, to jest hřich konečné nekajícnosti. Hle, tu se mluví o předzvěděných. K čtvrtému výroku, který zní: „Zruši-li kdo jedno z těchto nejmen-

KAPITOLA PÁTA

Nyní se musím obrátit k výrokům autorit, které jsou ve třetí kapitole zněly jako námítky. K jejich porozumění však musím počít poznámenat, jak rozmanité lze chápát, že lidé jsou v církvi svaté. Nebo o některých se říká, že jsou v církvi jen podle výry bezvraté, jako přesředění křestané zapletení do zločinu, jimž říká Pán u Lukáše 6: „Co 10 mi říkáte: Pane, Pane, „Mnozí mi řeknou v onen den: Pane, Pane, což jsi? jsme v tvém jménu neprorokovali a v tvém jméně nevymírali zlé duchy.“ a v tvém jméně nečnili mnohé divy? A tehdy jím vyznám: Nikdy jsem vás neznal,“ totiž že byste měli být spaseni. „Odejděte ode mne všechni, kteří činí nepravost!“

Jiní jsou v církvi jen podle výry a přítonné milosti jako předzvědění spravedliví, kteří nejsou v církvi podle předurčení k životu věčnému.

Jiní jsou v církvi pouze podle předurčení, jasi jako nepokřtěné děti křestanů a pohané nebo Židé, kteří se stanou křestaný.

Jiní podle bezvraté výry a podle předurčení, jako Předurčení křestané, kteří nyní sice žijí v zločinech, ale navráti se k milostnosti.

Jiní podle předurčení i podle přítonné milosti, jasí jako věční vysolení křestané, kteří napodobují Krista v mravech a kteří mohou ještě v tomto životě vypadnout z tekoucí milosti.

Jiní pak jsou již v církvi zvítězilé utvrzeni v milosti. Avšak všechni dělají a ostatní jsou údy mystického těla, jímž je svatá církev, nevěsta Pána Ježíše Krista.

Tak v prvním výroku o sítí jsou předurčení označená dobými rybami a